

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 33 0 P 047666 25 Gž 4
Tuzla, 12.06.2025. godine

Presudom Vrhovnog suda FBiH broj
33 0 P 047666 25 Rev od 13.11.2025. godine,
revizija se dopušta i usvaja, drugostepena
presuda preinačava, žalba tužitelja odbija i
prvostepena presuda potvrđuje. Tužitelji su
dužni drugotuženom platiti trošak sastava revizije.

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija, Edina Buljubašića, kao predsjednika vijeća, Amele Delić i Alena Žabića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja P.K., sin B. iz Z., ..., 2. N.K., sin B. iz Z., ... i D.Đ. rođ. K., kći B. iz Z., ..., koje zastupa punomoćnik Akif Hodžić, advokatu iz Živinica, protiv tuženih Javno preduzeće Željeznice FBiH, Sarajevo, Područje Tuzla, Bosne Srebrene br. 51, koga zastupa punomoćnik A.Č. - zaposlenik i A.K., ..., Ž., koga zastupa punomoćnik Suad Velić, advokat iz Živinica, radi predaje u posjed nekretnina, vrijednost spora 11.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Živinicama broj 33 0 P 047666 23 P 4 od 11.11.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.06.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se djelimično uvažava, prvostepena preinačava u pobijanom dijelu iz stava I i II izreke i sudi,

- obavezuju se tuženi JP "Željeznice Federacije BiH" d.o.o. Sarajevo i A.K., sin H. iz Ž., da tužiteljima P.K., sinu B. iz Z.-..., N.K., sin B. iz Z. ... i D.Đ., rođena K., kći B. iz Z., ul. ..., predaju u posjed i slobodno raspolaganje, oslobođene od stvari i ljudi, nekretnine označene kao k.č. broj 3103/1 (sp.1233/11) zv. "...", kuća i zgrada u površini 139 m², dvorište površine 220 m², porodična kuća površine 139 m², prizemlje i sprat, a sve upisane u posjedovni list broj 1083 k.o. ... i z.k. uložak broj 1110 k.o. ..., a sve u roku od 30 dana počev od dana prijema ove presude,
-obavezuje se tuženi JP "Željeznice Federacije BiH" d.o.o. Sarajevo da tužiteljima nadoknadi troškove postupka (prvostepenog i žalbenog) u iznosu od 7.865,25 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude,
-obavezuje se tuženi A.K. da tužiteljima nadoknadi troškove postupka (prvostepenog i žalbenog), u iznosu od 1.914,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka preko dosuđenih iznosa.

Odbija se zahtjev tuženog Adnana Karića za naknadu troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom I izreke, prvostepene presude, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Obavezuju se tuženi JP "Željeznice Federacije BiH" d.o.o. Sarajevo (u daljem tekstu prvotuženi) i A.K., sin H. iz Ž. (u daljem tekstu drugotuženi), da tužiteljima P.K., sinu B. iz Z.-..., N.K., sin B. iz Z. naselje ... i D.Đ., rođena K., kći B. iz Z., ul. ..., predaju u posjed i slobodno raspolaganje, oslobođene od stvari i ljudi, nekretnine označene kao k.č. broj 3103/1 (sp.1233/11) zv. "...", kuća i zgrada u površini 139 m², dvorište površine 220 m², porodična kuća površine 139 m², prizemlje i sprat, a sve upisane u

posjedovni list broj 1083 k.o. ... i z.k. uložak broj 1110 k.o. ..., a sve u roku od 30 dana počev od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.“

Istim stavom, odbijen je zahtjev tužitelja i prvotuženog za nadoknadu troškova parničnog postupka.

Stavom II izreke, obavezani su tužitelji da drugotuženom nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od po 702,00 KM, odnosno ukupan iznos od 2.106,00 KM, sve u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude.

Istim stavom, odbijen je zahtjev drugotuženog za nadoknadu troškova parničnog postupka, preko dosuđenog do potraživanog iznosa (za iznos od 1.053,00 KM).

Protiv navedene presude u odbijajućem dijelu, kao i na odluku o troškovima postupka žale se tužitelji zbog svih razloga iz člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Služene novine F BiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu: ZPP), sa prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači i usvoji tužbeni zahtjev tužitelja ili da se ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, te tuženi obavežu da tužiteljima nadoknade troškove za sastav žalbe.

U odgovoru na žalbu, prvotuženi i drugotuženi su predložili da se žalba odbije kao neosnovana, s tim da drugotuženi potražuje i troškove za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM.

Žalba je djelimično osnovana.

Predmet spora u ovoj fazi žalbenog postupka je zahtjev tužitelja da se tuženi obavežu da tužiteljima predaju u posjed i slobodno raspolaganje, oslobođene od stvari i ljudi, nekretnine označene kao k.č. broj 3103/1 (sp.1233/11) zv. „...“, kuća i zgrada u površini 139 m², dvorište površine 220 m², porodična kuća površine 139 m², prizemlje i sprat, upisane u posjedovni list broj 1083 k.o. ... i z.k. uložak broj 1110 k.o. ...

Prema stanju spisa i obrazloženju pobijane presude u relevantnom slijedi da su tužitelji dana 07.11.2012. godine, podnijeli tužbu protiv prvotuženog, te H.K. iz Ž., O.S. iz Ž. i Općine Živinice, radi predaje u posjed nekretnina; da su tužbu zasnovali na činjeničnim tvrdnjama da je prvotuženi bez ikakvog zakonskog uporišta, H.K. i O.S. (u odnosu na koje je tokom postupka tužba povučena), preko Općine Živinice (u odnosu na koju je također tužba povučena), izdejstvovao useljenje u predmetne nekretnine; da je presudom prvostepenog suda od 04.08.2017. godine, usvojen tužbeni zahtjev tužitelja; da je odlučujući o žalbi tuženih O.S. i Grada Živinice rješenjem ovog suda od 15.03.2019. godine, odlučeno da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje; da je u ponovnom postupku podneskom od 14.02.2020. godine dostavljena uređena tužba, u kojoj je kao tuženi označen drugotuženi; da je drugotuženom prvostepeni sud dostavio tužbu i uređenu tužbu od 26.12.2019. godine i od 14.02.2020. godine, uz dopis uz dostavu tužbe na odgovor; da je tužbu kao i podneske o uređenju tužbe drugotuženi primio dana 11.06.2021. godine, te da u zakonom propisanom roku nije dostavio pismeni odgovor na tužbu.

Činjenično utvrđenje prvostepenog suda može se rezimirati kako slijedi:

- da su rješenjem Skupštine Opštine Živinice od 22.05.1987. godine, pravnom predniku tužitelja B.K. izuzete uz naknadu parcele po novom premjeru označene kao k.č.br. 3102/3 i 3103/2,
- da je pravni prednik tužitelja tražio i eksproprijaciju, odnosno izuzimanje preostalog dijela nekretnina (koje su predmet ovog spora) označenih kao k.č. br. 3103/1 zv. „...“

kuća i zgrada i dvorište u površini od 359 m², a koji zahtjev je prvobitno usvojen, a zatim konačnim rješenjem Republičke uprave za imovinsko pravne poslove br. 10-475-161/88 od 26.09.1988. godine odbijen;

- da je prednik tužitelja kod Osnovnog suda u Živinicama pokrenuo parnični postupak protiv prvotuženog radi naknade štete zbog nemogućnosti korištenja stambenog i pomoćnih objekata koji su predmet ovog spora;

- da je presudom Osnovnog suda u Živinicama br. P-227/90 od 12.03.1992. godine, prvotuženi obavezan da na ime izmještanja stambenog i pomoćnih objekata predniku tužitelja isplati iznos od 8.867.610,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 12.03.1992. godine kao dana presuđenja pa do isplate, te mu nadoknaditi troškove postupka u iznosu od 191.912,00 dinara,

- da je u postupku sudskog izvršenja, broj I-1398/00, prvotuženi pravnom predniku tužitelja isplatio ukupan iznos od 214.385,12 KM

- da je tokom 2011 godine, kod nadležne službe Grada Živinice vođen postupak radi utvrđivanja prava vlasništva na gradskom građevinskom zemljištu u kojem su tužitelji postavili zahtjev da im se kao vlasnicima nekretnina, predmetne nekretnine predaju u posjed, a da je u istom postupku prvotuženi isticao da je 2002. godine, po presudi br. P-227/90 od 12.03.1992. godine, pravnom predniku tužitelja isplatio ukupan novčani iznos od 214.385,12 KM, po osnovu izmještanja stambenih i pomoćnih objekata pravnog prednika tužitelja, nakon čega je predmetne objekte dodijelio svojim zaposlenicima H.K. i O.S., koji su putem Sekretarijata za izbjegla i raseljena lica uvedeni u posjed predmetnih nekretnina,

- da je prilikom uviđaja na licu mjesta dana 15.05.2024. godine punomoćnik drugotuženog izjavio da, prema njegovima saznanjima u kući stanuju roditelji drugotuženog H.K. i S.K., koji su i pristupili na lice mjesta u svojstvu javnosti, te na poseban upis suda, izjavili da žive u prizemlju porodične kuće i da koriste i garažu koja se nalazi uz kuću, dok na spratu niko ne živi, a da je ranije tu živio O.S., koji je preminuo,

- da su prema nalazu i mišljenju vještaka geometra Andrije Pastuhovića, sporne nekretnine označene kao k.č. br. 3103/1 zv. „...“, kuća i zgrada u površini od 139 m² i dvorište u površini od 220 m², upisana u Pl.br. 1083 K.O. ... na tužitelje kao suposjednike sa dijelom od po 1/3; da navedenim nekretninama po starom premjeru odgovara parcela br. k.č. 1233/11 zv. ..., kuća i dvorište u površini od 359 m² upisana u zk.ul. br. 1110 K.O. ... kao državna svojina sa pravom korištenja u korist M.B. sin E. iz ... sa dijelom 1/28 i drugih; da se neposredno uz predmetnu parcelu nalaze parcele označene kao k.č. br. 3102/3 n.p.r. (1233/1 st.pr.) zv. „...“ dvorište u površini od 171 m² i k.č. br. 3103/2 npr. (k.č. 1233/12 st.pr.) zv. „...“ njiva 2 klase u površini od 241 m² upisane u Pl.br. 2614 K.O. ... na posjednika ŽBIH Pruga Tuzla-Zvornik, koje su uz naknadu rješenjem od 22.05.1987. godine, izuzete od pravnog prednika tužitelja, i stavljene na raspolaganje RO u osnivanju izgradnje pruge Tuzla-Zvornik.

Slijedom navedenog činjeničnog utvrđenja, prvostepeni sud je izveo zaključak, da neovisno od činjenice da su upisani u posjedovni list broj 1083 k.o. ... kao suposjednici predmetnih nekretnina, tužitelji nisu vlasnici a ni pretpostavljeni vlasnici predmetnih nekretnina, jer da je provedenim dokazima utvrđeno da je pravnom predniku tužitelja, presudom Osnovnog suda u Živinicama br. P-227/90 od 12.03.1992. godine, na ime izmještanja stambenog i pomoćnih objekata, isplaćen iznos naveden u

presudi, pa da tužitelji nisu aktivno legitimisani za podnošenje tužbe u ovom postupku, odnosno da nemaju osnov da zahtijevaju predaju u posjed predmetnih nekretnina.

Osim toga, prvostepeni sud je našao osnovanim prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani drugotuženog, cijeneći da tužitelji nisu provodili materijalne dokaze na okolnosti da drugotuženi drži u posjedu nekretnine koje su predmet tužbenog zahtjeva, da je tužiteljica D.Đ. prilikom iskaza na glavnoj raspravi, opisala osobu koju je zatekla prilikom obilaska nekretnine, međutim da se ne može utvrditi da se radi o drugotuženom, cijeneći pri tome i da su prilikom uviđaja na licu mjesta u svojstvu javnosti, prisustvovali H.K. i S.K., te na upit suda izjavili da oni žive u prizemlju stambenog objekta, a slijedom čega je pozivom na odredbe člana 43., 48. i 75. Zakona o vlasničko-pravnim odnosima („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br. 06/98, u daljem tekstu ZVPO), odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Nasuprot navodima žalbe prvostepeni sud je sve provedene dokaze cijenio pojedinačno kao i u uzajamnoj vezi na način kako je to propisano odredbom člana 8. ZPP, pa ne stoje ni žalbeni navodi o povredama odredaba parničnog postupka iz člana 8. ZPP.

Ne stoje ni žalbeni navodi da prvostepeni sud odlučujući u ovoj pravnoj stvari nije trebao primijeniti odredbe ZVPO, budući da je nasuprot navodima žalbe, odredbama, člana 372. Zakona o stvarnim pravima (Službene novine F BiH 66/13 i 100/13), propisano da će se postupci o sticanju zaštiti i prestanku prava vlasništva i drugim stvarnih prava započelih na osnovu propisa koji su bili na snazi do dana početka primjene ovog zakona, okončati po odredbama tih propisa, a što su u konkretnom slučaju upravo odredbe ZVPO.

Međutim, stoje navodi žalbe da je prvostepeni sud na utvrđeno činjenično stanje, nije pravilno primijenio odredbe ZVPO na koje se pozvao u razlozima pobijane presude.

Odredbom člana 43. ZVPO, propisano je da vlasnik može tužbom zahtijevati od posjednika povraćaj individualno određene stvari, pri čemu mora dokazati da na stvari čiji povraćaj traži ima pravo vlasništva kao i da se ona nalazi u faktičkoj vlasti tuženog, dok pravo na podnošenje tužbe iz stava 1. ovog člana ne zastarijeva.

Odredbom člana 48. ZVPO, propisano je da osoba koja je pribavila individualno određenu stvar po pravnom osnovu i na zakonit način, a nije znala, niti je mogla znati da nije postala vlasnik stvari (pretpostavljeni vlasnik), ima pravo zahtijevati njen povraćaj i od savjesnog posjednika kod koga se ta stvar nalazi bez pravnog osnova ili po slabijem pravnom osnovu. Kad se dvije osobe smatraju pretpostavljenim vlasnicima iste stvari, jači pravni osnov ima osoba koja je stvar stekla teretno u odnosu na osobu koja je stvar stekla besteretno, a ako su pravni osnovi ovih osoba iste jačine, prvenstvo ima osoba kod koje se stvar nalazi. Pravo na podnošenje tužbe iz stava 1. ovog člana, ne zastarijeva. Na odnose između pretpostavljenog vlasnika i savjesnog i nesavjesnog posjednika primjenjuju se odredbe čl. 44. do 47. ovog zakona.

Odredbom člana 75. ZVPO, propisano je da posjed stvari ima svaka osoba koja neposredno vrši faktičku vlast na stvari (neposredni posjed). Posjed stvari ima i osoba koja faktičku vlast na stvari vrši preko druge osobe, kojoj je na osnovu pravnog posla, dala stvar u neposredan posjed (posredan posjed).

Odredbama člana 23. ZVPO, propisano je da se pravo vlasništva stiče po samom zakonu, na osnovu pravnog posla, odlukom nadležnog organa i nasljeđivanjem.

Prije svega kod utvrđenja da su predmetne nekretnine bile u posjedu prednika tužitelja, da su tužitelji upisani kao suposjednici istih, neprihvatljiv je stav prvostepenog suda da se tužitelji ne mogu smatrati pretpostavljenim vlasnicima predmetnih nekretnina.

Naime, osnovani su žalbeni navodi da isplatom naknade predniku tužitelja po presudi Osnovnog suda u Živinicama od 12.03.1992. godine, isti nije izgubio pravo na posjed predmetnih nekretnina, pa slijedom toga da prvotuženi nije mogao raspolagati nekretninama, dodijeliti ih u posjed trećim licima niti na treća lica prenijeti bilo kakvo pravo. Ovo iz razloga što isplaćena naknada koja prema razlozima navedene presude ima karakter naknade štete, ima za cilj vraćanje u prvobitno imovno stanje oštećenika, a ne prenos prava vlasništva, pa isplatom naknade štete, isplatilac (u ovom slučaju prvotuženi), nije postao vlasnik predmetnog objekta, kao ni zemljišta, niti je presuda o isplati naknade predstavljala osnov da se na prvotuženog prenese pravo posjeda i vlasništva na predmetnim nekretninama u smislu odredba člana 23. ZVPO.

Dalje, ne može se prihvatiti osnovanim ni zaključak prvostepenog suda da drugotuženi nije pasivno legitimisan u ovoj pravnoj stvari.

S pravom žalba ukazuje, da iz dostavnica koja je sastavni dio prvostepenog spisa slijedi da je drugotuženom tužba na odgovor, rješenje o prekidu postupka i nastavku postupka, kao i poziv na pripremno ročište za dan 17.01.2024. godine uručeno na adresu iz tužbe. Dalje, drugotuženi je na pripremnom ročištu naveo da u predmetnom stambenom objektu i dalje živi njegov otac (u odnosu na kojeg su tužitelji povukli tužbu podneskom od 19.12.2013. godine, navodeći da je odselio iz predmetnog objekta), a pri tome nije pristupio na ročište za glavnu raspravu radi saslušanja u svojstvu parnične stranke.

Stranka koja ističe određeno pravo kao postojeće snosi teret dokazivanja onih činjenica koje materijalno pravna norma propisuje kao pretpostavku za nastanak prava, dok na tuženog pada teret dokazivanja onih činjenica koji sprečavaju nastanak tog prava. Stoga, po ocjeni ovog suda u navedenim okolnostima konkretnog slučaja, na drugotuženog je prešao teret dokazivanja da nisu ispunjeni uslovi za zaštitu prava tužitelja, odnosno da se ne nalazi u posjedu predmetnih nekretnina, a što drugotuženi nije dokazao. Pri tome, ni okolnost da su treća lica roditelji A.K. prilikom izjave naveli da žive u navedenoj kući nije od uticaja na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari, budući da se radi o licima koja nisu stranke u ovom postupku.

Iz naprijed navedenih razloga valjalo je žalbu tužitelja u pogledu glavnog zahtjeva usvojiti i prvostepenu presudu preinačiti te tužene obavezati da tužitelju predaju u posjed, u smislu člana 229. tačka 4. ZPP, dok je u nepobijanom dijelu iz stava I i II izreke (odluka kojom je odbijen zahtjev tuženih za naknadu troškova postupka), prvostepena presuda ostala neizmijenjena (član 221. ZPP).

U skladu sa odredbom člana 397. stav (2) ZPP-a kada sud preinači odluku protiv koje je podnjet pravni lijek odlučiće o troškovima cijelog postupka. Pošto su tuženi u cijelosti izgubili parnicu u skladu sa odredbom člana 386. stav 1. ZPP a dužni su tužitelju nadoknaditi troškove postupka.

Primjenom odredaba člana 12., 13., i 27 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, uz uvećanje od 40% za zastupanje više tužitelja („Službene novine F BiH“, broj 22/04 i 24/04) kao i člana 1. Zakona o izmjeni dopuni zakona o advokaturi F BiH (, Službene novine F BiH broj 18/05 tužiteljima pripadaju troškovi u ukupnom iznosu od 9.779,25 KM, a isti se odnose na naknadu za sastav tužbe 7.11.2012. u

iznosu od 832,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu dana 09.12.2015. godine u iznosu od 842,00 KM, zastupanje na uviđaju dana 25.05.2016. godine u iznosu od 209,25 KM, zastupanje na glavnoj raspravi dana 15.12.2016. godine u iznosu od 861,00 KM nastavku glavne rasprave 30.03.2017. godine u iznosu od 504,00 KM, nastavku glavne rasprave 05.07.2017. godine u iznosu od 504,00 KM, za pristup za odgođeno ročište dana 03.02.2014. godine iznos od 252,00 KM, pristup na odgođeno ročište dana 11.11.2015. godine iznos od 252,00 KM, za pristup za odgođeno ročište dana 22.05.2017. godine iznos od 252,00 KM, pristup na ročište dana 17.01.2024. godine u iznosu od 1.008,00 KM, pristup na ročište dana 12.02.2024. godine u iznosu od 504,00 KM, pristup na uviđaj dana 15.05.2024. godine u iznosu od 756,00 KM, pristup na odgođeno ročište dana 13.06.2024. godine u iznosu od 252,00 KM, sastav žalbe od 01.06.2020. godine u iznosu od 943,00 KM, sastav predmetne žalbe u iznosu od 1008,00 KM, takse na žalbu u iznosu od 300, 00 KM i troškova vještačenja u iznosu od 500,00 KM.

Međutim kako su tuženi suparničari troškove snose na jednake dijelove (član393. stav 1. ZPP), s tim da je drugotuženi u obavezi da tužiteljima nadoknadi samo troškove, nakon što je stupio u premetnu parnicu, dakle troškove u iznosu od 1.914,10 KM, dok preostali iznos troškova tužiteljima ima isplatiti prvotuženi, a slijedom čega je primjenom odredba člana 235. tačka 3. ZPP, preinačena i odluka o troškovima postupka kao je to bliže navedeno u izreci ove odluke.

Preostali zahtjev tužitelja za naknadu troškova je odbijen kao neosnovan, odnosno previsoko opredijeljen.

Primjenom odredbe člana 387. ZPP odbijen je zahtjev prvotuženog za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu, budući da ti troškovi nisu doprinijeli donošenju konačne odluke u ovom sporu, pa da, stoga nisu ni bili potrebni za vođenje istog.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Edin Buljubašić,s.r.